

ГУСТАВО ВАЛКАРСЕЛ НА ХАБИЕР ЕРО

Превод от испански: Георги Ангелов, 2011

chitanka.info

*Хавиер, ти стоиш пред мен
в Москва, на площад „Маяковски“,
и отметнал глава,
нежно се усмихваш на небето.*

*Гледам те отблизо
и почти предчувствам фаталната река,
в която ти е писано да потънеш,
задавен от куршумената струя.*

*В дълг съм пред твоя дъх:
не съм изравнил резултата
с куршума, който го прекъсна.
В дълг съм пред душата ти,
кървяща от разстреляните стихове.*

*И затова, Хавиер, ти казвам
без високопарна елегичност:
няма го вече дома,
където ми идваше на гости
и където вдигахме чаши
за слава и здраве.
Тътря се по земята, където дървета,
където дървета — дървета! — ме водят за ръка
към твоята пролята кръв.*

*Впрочем, Артуро заминава за Европа,
а Сесар все така се присмива над всичко,
а аз — аз се опитвам да продължа да живея,
за да продължи да живее с мен
паметта за теб.*

*И знаеш ли, Хавиер?
Може би е странно,
но смерчът на твоята смърт*

*вкорени навсякъде живота ти:
ти врасна в корените на Перу
и никой не може да те убие отново.*

*Хавиер, мълчаливо преглъщам сълзите си,
и всеки ред усещам в мен
като вчерашно наше ръкостискане.*

*И все пак ще надделя:
безкрайната ти младост
изпълва гръдта ми с въздуха на надеждата
и ти отново стоиш пред мен —
в Москва, на площад „Маяковски“.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.